

Zachowania charakterystyczne dla wzrokowca

Gdy wszyscy słuchają nagrania, zwykle próbuje mieć swoją książkę otwartą, aby czytać tekst podczas słuchania

Zwykle czyta tekst sam, zamiast polegać na interpretacji nauczyciela.

Jego zeszyt jest bardzo porządnie prowadzony. Ma zawsze ze sobą flamaster, by podkreślać ważne informacje podczas robienia notatek.

Jest spokojny, skoncentrowany w klasie i zazwyczaj pracuje bardzo szybko.

Rzadko odzywa się niepytany i często miewa problemy z mówieniem.

Zachowania charakterystyczne dla słuchowca

Stale przeszkadza swoim sąsiadom. Zwykle gdy pisze tekst, szepce pod nosem.

Stale naprzyksza się nauczycielowi. Ciągłe zadaje pytania – związane bądź nie z tematem lekcji, rozmawia na boku i szepce do kolegów.

Bardzo dobrze zapamiętuje opowiadania, wiersze, piosenki. Ma doskonałą wymowę, a jego rozumienie ze słuchu jest zwykle lepsze niż innych uczniów.

Potrafi znacznie więcej i lepiej powiedzieć, niż napisać. Wyniki jego prac pisemnych są raczej słabe, z licznymi błędami gramatycznymi i ortograficznymi.

Ma problemy z koncentracją w czasie czytania tekstu i rozumie lepiej, gdy go słucha.

Zachowania charakterystyczne dla czuciowca

Nie potrafi siedzieć spokojnie przez całą lekcję, przeszkadza kolegom, jest nadaktywny.

Potrzebuje przestrzeni i ciągle kręci się podczas zajęć, koncentruje się tylko na krótki okres.

Zawsze chętnie przyniesie kredę, pójdzie coś znaleźć lub o coś zapytać, aby tylko móc się poruszać.

Podczas słuchania lub oglądania stale coś rysuje, pisze, manipuluje różnymi rzeczami, składa papierki, ma ciągle zajęte czymś ręce.

Ma trudności z uczeniem się symboli abstrakcyjnych. Musi widzieć, słyszeć i pracować pod kierunkiem nauczyciela, by je zrozumieć.

Wskazówki dla rodziców do pracy z dzieckiem

W jaki sposób mogę pomóc w nauce mojemu dziecku, które jest wrokiemcem?

Zachęcaj aby wrokiemiec zapisywał rzeczy, które chce zapamiętać.

Rozmawiając utrzymuj z nim kontakt wzrokowy najdłużej jak się da.

Po przyjściu ze szkoły pozwól mu posiedzieć w ciszy i spokoju.

Zaproponuj aby czytał różne historie, ilustrował je w myślach lub na kartce. Zaproponuj by czytając wodził palcem po tekście.

Pomożesz przyswoić mu nowe idee, odwołując się do jego własnych przeżyć lub znajdując dla nich wizualną formę.

Podczas pomocy czy współpracy unikaj długich ustnych objaśnień.

Namów go do przygotowania notatek pomocnych w sprecyzowaniu tego, co chce powiedzieć.

Pomóż mu podzielić większe zamierzenia / plany, na mniejsze etapy i wyznacz ich realne terminy.

Pozwól mu urządzić samodzielnie miejsce do nauki. Namów go, aby ograniczył tam ilość rzeczy i barw, które będą go rozpraszać.

Wygospodaruj w domu specjalne miejsce na jego osiągnięcia, dyplomy, fotografie, a także graficzne notatki, mapy umysłu itp.

Pamiętaj, że wrokiemcowi bardzo dobrze pracuje się z komputerem. Taki sposób pomaga mu utrzymać kontrolę nad wieloma szczegółami wizualnymi oraz z łatwością pisać i redagować teksty.

W jaki sposób mogę pomóc w nauce mojemu dziecku, które jest słuchowcem?

Zachęcaj słuchowca do opowiadania o jego twórczych koncepcjach, do dzielenia się pomysłami na rozwiązywanie problemów.

Namawiaj do czytania i powtarzania materiału na głos, wybijając rytm rysując stopą lub stukając palcem.

Podczas opanowywania nowej umiejętności zaproponuj, aby nauczył ciebie tego, co już umie.

Jeżeli ma do czynienia z wykresami, tabelami, pisemnymi objaśnieniami, niech przeczyta na głos i wytłumaczy jak je rozumie.

Jeśli ma skłonności do zapominania o ważnych rzeczach, wprowadź zasadę codziennego relacjonowania tego, co planuje.

Możesz mu pomóc w nauce, rezerwując sobie czas wysłuchania tego, czego się nauczył. Słuchowiec ma zawsze jakieś pytania i wewnętrzną potrzebę wypowiedzenia własnymi słowami tego, co zrozumiał.

Takim osobom łatwiej przychodzi nauka przy włączonej cicho muzyce, natomiast wrzawa i obce dźwięki rozpraszają je.

W jaki sposób mogę pomóc mojemu dziecku, które jest czuciowcem/ kinestetykiem?

- Zaproponuj kinestetykowi, aby zanim zasiądzie do odrabiania lekcji, odprężył się spacerując lub słuchając muzyki.

Zwróć uwagę, aby powtarzał materiał w sposób aktywny, używał pomocy naukowych, rysował, pisał itp.

Zastosuj nagrania magnetofonowe, zaproponuj wodzenie palcem po tekście, czytanie na głos.

Nakłoń go, aby odgrywał scenki angażując ręce i całe ciało.

Zachęcaj do opowiadania przeczytanych historii. Zadawaj pytania.

Namów by spisywał swoje wspomnienia lub opisywał zajęcia i przeżycia w listach lub dzienniku.

Powtórkę materiału ułatwi mu pisanie i rozwiązywanie zadań na ściennej tablicy. Wówczas przy pracy umysłu może być w ruchu.

Pozwól mu na stworzenie własnego miejsca pracy, w którym będzie miał możliwość wygodnie siedzieć i poruszać się.